

Napero- finlandia

Bää ja susijengi

Olipa kerran lammas nimeltä Bää. Bäällä oli paljon kavereita, kiva opettaja ja se tykkäsi kovasti koulunkäynnistä. Hän kävi koulua Lammaskallion koulussa, jossa opeteltiin määkimistä aloittelijoille ja edistyneille, keskeisenä oppiaineena lammaskäytöstä sekä oikeanlaista märehkimistä. Koulu sijaitsi Lammaskukkulalla ja Bään koulumatka oli vain 400 metriä. Joka aamu kun Bää lähti kouluun, se sanoi: -Tästä tulee maailman paras päivä! Koulussa Bään lempiaine oli määkiminen, jossa se oli aloittelijatasolla.

Kouluun päästyään Bää suuntasi aina parhaan kaverinsa Mään luokse märehkimään juuri syömäänsä aamiaista. Mää oli Bään luokkatoveri ja he pitivät aika lailla samoista asioista, kuten syömisestä, nukkumisesta ja koulusta. Määllä oli kaksi veljeä ja kolme siskoa, jotka koko ajan ärsyttivät häntä.

Mää asui melkein koulun vieressä, joten sillä oli tosi lyhyt koulumatka. Mään äiti oli musta lammas nimeltään Sointu ja isä valkoinen lammas nimeltä Matti. Mää ja Bää oleskelivat kaikki päivät yhdessä.

Bään elämä oli mukavaa, mutta se pelkäsi kuollakseen susijengiä, joka koko ajan teki pahojaan ja sotki paikkoja. Jengin johtajana toimi Vladimir niminen häijy susi. Se ei tehnyt muuta kun keksi jengillensä paikkoja, joita jengi sitten sotkisi ja kaappasi paljon lampaita. Vladimir oli alkanut tulla jo vanhaksi, joten hän ei enää tehnyt raskaita ja sotkevia töitä kuten paikkojen töhrimistä Spray-maalilla vaan ainoastaan johti jengiä.

Eräänä päivänä kun Bää ja Mää olivat menossa kouluun Mää sanoi: -Onpa kaunis päivä. Haluaisitko tulla tänään meille leikkimään? Voitaisiin olla vaikka ulkona kun nyt on keskikesän kaunis päivä. -Joo voidaanhan toki, Bää vastasi ja samassa puskaista kuului susijengin laulua: -Me ollaan susijengi, me lampaita kaappaillaan, me vaikka kaupungintalo sotketaan, et meitä pahanteosta kiinni saa! Hei hei hei hei! Silloin yksi susista huudahti: -Täällä tuoksuu lammas!

Huudon kuultuaan Bää ja Mää juoksivat karkuun sudet kintereillään pitkän, pitkän matkaa, kunnes tulivat kukkulalle, jonka rinteet olivat hyvin epätasaiset ja kiviset.

-Montako kilometriä olemme jo juosseet, huohotti Mää.

-En (lääh puuh)tiedä, mutta tuolla on (puuh puuh) luola johon (lääh) voimme piiloutua. Ystävykset astelivat varovasti peremmälle luolaan -Ollaan varovaisia, täällä voi olla mitä vain.

Yhtäkkiä luolassa kuului heikko määkäisy. -Mikä tuo oli, havahtui Bää ja katsoi taaksensa. Näky sai hänet sanattomaksi. Lampaista - paljon lampaista, jotka oli sidottu.

-Voi noita resukoita, meidän täytyy avata niiden siteet jotta ne pääsevät pois täältä. He rupesivat työhön ja avasivat joka ikisen lampaan siteet. -Huh huh, olipa se työ, Mää puuskutti. -Otamme teidät mukaan kun lähdemme täältä, ensin me lepäämme, sanoi Bää. Mutta silloin luolan suulta kuului susien huutoa, lampaat menivät täysin shokkiin ja törmäilivät toisiinsa ja seiniin. Yksi lammas törmäsi seinässä olevaan kohoumaan ja kaikkien yllätykseksi seinään muodostui ovi. -Joka iikka sisään aukosta, nopeasti, huusi Mää. Kun kaikki olivat päässeet ovesta, se sulkeutui.

-Turvassa ollaan, sanoi Bää ja katsoi ympärilleen. Kammio jossa he olivat, oli pyöreä ja seinät oli vuorattu muinaisilla riimuilla. Bää katsoi tarkemmin riimuja, jotka hän totesi jonkinlaisiksi kelloja esittäviksi kuviksi. Kammion seinällä oli kivinen kello, joka tikitti ihmeellisesti. Bää kuljetti sorkkaansa kellon pinnalla kunnes tapahtui jotain outoa: kellotaulu heilahti sivuun paljastaen kivisen napin, jossa oli riimuja.

-Tämän on pakko olla oven avaussysteemi, Bää totesi ja katsoi nappia. Napin riimut näyttivät isolta herätyskelloilta. Bää epäröi hetken, mutta painoi sitten nappia. Hetken päästä ovi aukesi vaimeasti kalahtaen. -Me olemme vapaita, Bää iloitsi ja suunnitteli jo kotiinlähtöä. Mutta silloin Mää sanoi: -Mitäpä jos antaisimme susille rangaistuksen tekojensa mukaan. Saisivat tehdä jotain joskus meidän yhteiskunnan eteen. -Mutta miten saamme sudet kiinni, kysyi Bää. Mää mietti ja sanoi: -Voisimme kutsua poliisikarhun, hän osaa tällaiset tilanteet.-No niinpä tietenkin, olimmepa tyhmiä.

Poliisikarhu saapui paikalle noin viiden minuutin kuluttua.

Se kysyi mikä oli hätänä ja Bää selitti asiat alusta loppuun.

-Susijengin nappaamiseen tarvitaan ansa, mutta ei hätää minulla on sellainen. -Odottakaa hetki viritän ansan pian kunnes olen saanut rapsuttaa itseäni tuota puuta vasten.

Poliisikarhu viritti ansan ja kaikki odottivat malttamattomina, mutta susijengiä ei vain kuulunut mailla halmeilla. -Milloin se jengi tulee, kysyi Bää.

-Nyt, kuiskasi Mää. Bää katsoi kivenlohkareen takaa susia, jotka kävelivät suoraan kohti ansaa. -Hauskanpito alkaa, sanoi poliisikarhu, kun sudet kävelivät suoraan ansaan.

Poliisikarhu tuli kivenlohkareen takaa ja sanoi:

-Tervehdys parahin, ystävät! Silloin sudet yrittivät juosta epätoivoisesti karkuun, mutta kauhukseen huomasivat juuttuneensa verkkoon. -Minun perässäni, seuratkaa minua, mennään pois täältä, minä haluan päiväunille, sanoi poliisikarhu. Kaikki lähtivät kävelemään alas kukkulan kivistä rinnettä. Heidän kävellessään oravat kuiskivat lampaiden korviin kehuja ja linnut visersivät: -Saitte sudet kiinni! Hienoa!

Sudet vietiin käräjäoikeuteen, jossa Bää joutui kertomaan jo toisen kerran koko tarinan alusta loppuun. Tarinan kertomisen jälkeen Mää sanoi: - Ehdotamme että panisitte sudet tekemään jotain eläimien yhteiskunnan hyväksi ja siivoamaan jälkensä. Käräjäoikeuden tuomari, vanha harmaa lammas, joka oli joskus nuorena lukenut filosofiaa yliopistossa, ehdotti: -Niin, he voisivat vaikka putsata katuja.

Silloin yksi susista sanoi: -Mutta miksi? Emme ole tietääksemme tehneet mitään väärää. Susien ominta ruokaa ovat lampaat, se on vain niin. -Jaahas, jaahas, odottakaas kun minä mietin. Hmm... Hyvä on sitten, mitä sanotte tästä, tuomari sanoi ja näytti kädessään olevaa purkkia. -Tuokaa lautasia, olkaa hyvät, tuomari sanoi ja viittasi syyttäjälampaille. Sitten hän kaatoi jokaiselle lautaselle hieman purkista ja sanoi: -Maistakaa, hän sanoi susille. -Mitä, tämähän maistuu aivan... lampaalta, sanoi yksi susista ja kehotti muita susia maistamaan mössöä.

Silloin jengin johtaja sanoi: Rupeamme täysin rehellisiksi kansalaisiksi, jos vain kerrot mistä tätä ihanaa mössöä saa. Muut sudet nyökyttelivät aatteelle. -Oletteko aivan tosissanne? Hyvä on tätä saa lammaskukkulan L-marketista. Mutta lupaatteko pysyä oikeasti totuuden tiellä, sanoi tuomari. -Kyllä, lupaamme kautta kiven ja kannon pysyä totuuden tiellä, sanoi koko jengi yhteen ääneen. -Hyvä on, päästän teidät vapaaksi syytteistänne. Ja joka kerta kun Bää kävi lammaskukkulan L-marketissa vilkutti hän iloisesti kassalla työskenteleville susille, jotka eivät tienneet mössön olleen kasvisruokaa.

